ალმანახი. ქუთაისი, 6 აგვისტო. ალმანახი.

არჩევან-არადანი

ფასი 15 კაპ.

ფასი 15 კაპ.

4854

უნდა აღსრულდეს!

დღეს სამარადისოთ უნდა გადაინარცხოს ძვე-ლი პლუტოკრატიული ქალაქის თვითმართველობა შავ-ბნელ კლდეთა ჯურღმულში.

დღეს უნდა დასაფლავდეს და ალიმართოს შავ-ბნელი ჯვარი იმ ქალაქის თვითმართველობის გულ-ზე, რომელიც მთელი მისი შემადგენლობით ანტი ხალხური, ანტი საზოგადოებრივი იყო რომელიც იცავდა ერთი მუჭა მდიდრების ინტერესებს, ხოლო ქალაქის მცხოვრებთა 80 %-ს კი უყურადღებოთ სტოვებდა:

ძველ რუსეთის ჯალათების მიერ გამეფებულ უკუღმართ საარჩევნო კანონის გამო დღემდის დემო-კრატია ქალაქის გამგეობის გარეთ რჩებოდა, თუმ-ცა ის ქალაქში სცხოვრობდა, მაგრამ ის უუფლებო იყო, მას წართმეული ჰქონდა ადამიანის უფლება, მას არ შეეძლო იმ ქალაქში, სადაც ცხოვრებამ არგუნა ყოფნა, მონაწილეობა მიელო არჩევნებში, და თავისი ნდობა გამოეცხადებია იმ პირისათვის, რომელიც მას სურდა. დღემდის მისი უფლებები ფეხქვეშ გათელილი იყო, ის ძალა-უნებურათ უხმოთ უნდა დამორჩილებოდა მდიდრების მიერ არჩეულ ქალაქის გამგეობას და შიგ მოკალა-თებულ ზუბრებთათვის გადასახადები ეხადა.

ვინც ოდნავათ მაინც გასცნობია ძველ ქალა-ქის თვითმართველობის წესებს, ვინც დაკვირვებია პლუტოკრატიის მიერ არჩეულ ქალაქის გამგეობე-ბის მუშაობას მისთვის ნათელი იქნება თუ როგორ იცავდენ ეს ვაჟბატონები ხალხის ინტერესებს, მის-თვის ნათელი იქნება თუ როგორ ულმერთოთ ანია-ვებდენ ხალხის ქონებას, ხოლო ქალაქის გამშვენიე-რებისათვის და ხალხისათვის ზრუნვა კი ფეხებზე ეკიდათ.

მაგრამ შეგნებული მკითხველისათვის ეს გასა-კვირი არ იქნება.

ძველი ქალაქის თვით მართველობა, ეს ძველი ჟანდარმული რუსეთის გვერდის გამმაგრებელი ფუძე იყო, რაშიაც კარგ მაკავშირეს, დამცველს ხედავდა ძველი მთავრობა. ამიტომ იყო ის, რომ ასე სასტი-კათ ჰკვეცთა ძველი რუსეთი ფართო დემოკრატიის უფლებებს· ამიტომ იყო, რომ ასე სასტიკათ სდე-ვნიდა ყოველ-გვარ აქტიურ თუ სხვა მოქმედებას ხალხის მიერ—ამ ნიადაგზე.

მაგრამ დღეს გარემოება შეიცვალა: დიდ ხნის მონობის ქვეშ მგმინავმა დემოკრატიამ მთელი რუ-სეთის გადატრიალებასთან ერთად ფართეთ გაუღო-კარები დემოკრატიას ქალაქის თვითმართველობაში. უუფლებო ხალხს სრული საშვალება ეძლევა თავისი ხმით ისარგებლოს და თავისი ინტერესების დამცვე-ლათ ის აირჩიოს, ვინც მას სურს, ვისაც იგი ენ-დობა.

წავიდა, გაჰქრა ის დრო, როდესაც ხელ-ფეხი ებოჭებოდა მშრომელ ხალხს, და აი დღეს ამ დროით უნდა ისარგებლოს განთავისუფლებულმა დემოკრატიამ, დღეს ქვეყანას უნდა დაუმტკიცოს მან, რომ ის თავისი უფლებების მედგარი დამცვე-ლია, რომ ის არავის არ მისცემს უფლებას დაუპა-ტიჟებელ სტუმარივით შიბრძანდეს მის ოჯახში, ქალაქის გამგეობაში და ნდობა-დაუმსახურებლათ წამოსკუპტეს ქალაქის სათავეში.

აჩრდილ - ანბანი

ქუთაისის მშრომელო ხალხო!

თქვენ ვისაც გიგრძვნიათ ძველი ქალაქის გამგეობის მიერ შექმნილი საქალაქო ჯოჯოხეთური პირობები, თქვენ ვინც დღემდის ითვლებოდით უუფლებო მოწანწალეებათ, ცხოვრების გერებათ და არც კი იცოდით თუ სად და ვის ჯიბეში გადადიოდა თქვენი სისხლით ოფლით ნაშოვნი გროშები, რომლებიც მოკლებული იყავით ადამიანურ უფლებებს. დიახ თქვენ უნდა დაამტკიცოთ დღეს თქვენი ძლიერება, თქვენ უნდა აჩვენოთ თქვენ მტერს, რომ აწი მათ ალაგი აღარ აქვთ თქვენ ზურგზე ნავარდობისთვის, თქვენ უნდა აგრძნობინოთ მათ, რომ თქვენ ნდობას ისინი ვერასოდეს ვერ დაიმსახურებენ.

მაშ შემოკრბით ერთად მშრომელნო, გამოეფინეთ დღეს ქუჩებში, დაიკავეთ ყველამ ხელში სია № 1 და გაეშურეთ ყუთებისაკენ. არც ერთი ხმა მოწინააღმდეგე პარტიას. ამიერიდან ქალაქი ჩვენ ხელში უნდა გადავიდეს. გვეყო უუფლებობა გვეყო ცხოვრების გერობა.

დროა აღსრულდეს!

ძველი.

(ექსპრომტი).

დღეს ზეიმია: ვასაფლავებთ
ძველს მართველობას,
პირველი ნომრით ჩვენ აღვბეჭდავთ
ახალ თაობას.

მაშ, გაუმარჯოს პირველ სიას,
პირველ ნომერსა;
ვინც ხმა არ მისცეს
იგი წაწყდეს: ემგზავსოს ბერსა.

სუსლიკი

მოწოდება.

მეგობრებო! დღეს ქალაქის
ბედი სხვაფრივ დაბრუნდება;
და ქალაქის მესვეურნი,
სამუდამოთ დადუმდება.
მაშ ერთობით, პირველ ნომრით
მივიტანოთ იერიში;
ჩვენ მატყუარ მამინაცვლებს,
გაუსწოროთ ანგარიში...

ყუთებისკენ გაემგზავრეთ,
ხმა მიეცით ნომერ პირველს;
თქვენ სოციალ დემოკრატებს,
თქვენთვის მებრძოლს, თქვენთვის
მზრუნველს...

თუ რომ გინდათ მღვრიე წყალმა,
არ გაგიხმოთ კვლავად კუჭი;
თუ რომ გინდათ თქვენი თხოვნა,
აღარ იყოს მათთან ფუჭი —
თუ რომ გინდათ წვიმიანში,
არ გარჩვებოდეთ გამვლელს ტლაპო;
თუ არ გინდათ მზიან დღეში,
ქუჩის მტვერი უხვად ყლაპო,

ყუთებისკენ გაემგზავრეთ,
ხმა მიეცით ნომერ პირველს;
თქვენ სოციალ დემოკრატებს,
თქვენთვის მებრძოლს, თქვენთვის
მზრუნველს...

ბევრჯელ გვითხრეს: ელექტრონით
აგვინთებდენ ჩვენ ბნელ არეს;
ბევრჯელ გვითხრეს: დაგვიგებდენ
კისრის მომტეხ „ტროტუარებს".
გვექნებოდა სისუფთავე,
გვექნებოდა ტრამვაი;
მაგრამ კვლავად ძველ ჭანგზედა
ისევ მოვთქვამთ: ვაი, ვაი.
კმარა, გაწყდა თმენის ჯაჭვი,
ნუ გავაცდენთ ამ დღის ბედს;
ვინც გვატყუვდა უნდა იგი,
პირველ ნომრით ჩაიქოლოს...

ყუთებისკენ გაემგზავრეთ
ხმა მიეცით ნომერ პირველს
თქვენ სოციალ დემოკრატებს
თქვენთვის მებრძოლს, თქვენთვის
მზრუნველს...

———

რაც დავკარგეთ, რაც გვაწმეს,
ჩვენი სია გაასწორებს,
ნუ უყურებთ სხვის ჩუქურთმებს,
ნუ მოისმენთ თქვენ სხვის ჭორებს...
ვინაც ხალხთან არ მუშაობს,
უზრუნველი არის ყველა; —
ვინაც კაფე შანტანებში,
იმღერიან: დელა, დელა.
მას ვერ ანდობთ თქვენ ინტერესს.
მხოლოდ, იმას უგდეთ ყური,
ვისაც მშრომელ ხალხისათვის
უძღვის დიდი სამსახური...
მაშ ყუთისკენ გაემგზავრეთ,
ხმა მიეცით ნომერ პირველს;
თქვენ სოციალ დემოკრატებს,
თქვენთვის მებრძოლს, თქვენთვის
მზრუნველს...

როკოკო.

დაკრძალვა

6 აგვისტოს მოხდება ქუთაისის ქალაქის თვითმართველობის დაკრძალვა.
ქალაქის თვითმართველობის გარდაცვალების ამბავი ელვის სისწრაფით მოედო მთელ ქუთაისს და მის არე-მარეს.

მთელი ქუთაისი შეინძრა:

ყველა დაფაცურდა.

ყველას სურს შესაფერი მონაწილეობა მიიღოს:

— დაკრძალვაში.

პოლიტიკური პარტიები დიდის ამბით ემზადებიან:

— ამ საზეიმო დღისთვის.

ყველას სურს, რომ დაკრძალვა:

— დიდებული გამოვიდეს.

ყველა მიისწრაფვის, რომ ღრმა და განიერ პლუტოკრატიულ საფლავში თითო ბიულეტენი ჩააგდოს.

არავის სურს მოიკლოს:

ეს ბედნიერება,

და ვით იესო ქრისტეს ჯვართხს სურთ ხელი შეახონ.

ქუთაისში დიდი მზადებაა ამ საზეიმო პროცესიისათვის.

ყველა ქუჩებზე,

სახლებზე,

ტროტუარებზე

აკრული და დაწერილი გვამცნობს ამ დიად დღეს.

ყველა იღებს მონაწილეობას;

არც ჩვენ უნდა ჩამოვრჩეთ და ბიულეტენით ხელში, რომელზედაც აღბეჭდილი იქნეს პირველი ნომერი შევუერთდეთ ამ პროცესიას,

საუკუნოთ დავასამაროთ:

მკვდარი თვითმართველობა.

სულთათანა ვუგალობოთ:

მკვდარ თვითმართველობას.

სუსლიკი.

აბა, კარგათ დაიხსოვეთ!*).

№ 2.

შეხე, ორი ნომრის ხალხს,
როგორ წამოჯგიმულან,
პირველობას ნდომობენ
ყველგან წამოჭიმულან.
თევდორაძის შტაბიდან
რა რიგათ უტიფრობენ;

*) აბა, კარგათ დაიხსოვეთ,
რაც ამაში წერია.
პირველ ნომერს ხმა მიეცით,
დამილოცნეთ მტერია!

ყადი.

მშრომელ მასას თავისკენ
უმღერენ—მოუხმობენ.
მიწის ამბავს თავიდან
სულ უველას მოუთხრობენ.
ვაი, ჩვენი ქალაქი რა რიგათ წახდენილა:
ესრების პარტია, აქაც რომ გაჩენილა!

№ 3.

დასთ, ნომერ მესამეს,
როგორ წამოქოჩრილა!
უკრნელს ხელს ართმევს
წელი გადაჩორჩილა.

შევჩენგო და ლადიძე
ერთათ დაუხატიათ,
პლაკატისთვის სულ თავში
„მიჩაც„ წაუმატიათ.

ვაი ნი ქუჩები,
ესე გორ წამხდარა,
ესფეზის საწყრათ,
სახალ გამხდარა.

№ 4.

დამიხედეთ მეოთხეს:
რა რიგათ წახდენილა,
საარჩევნო დღისათვის
რა რიგათ გაბერილა.

ბურჟუობით გამძღარა,
ქუჩაში დაცემულა;
ვაი, ქუთაისის ბრალი
თუ მათთვის გაცემულა.

№ 5.

ვნახოთ: სია მეხუთე
შიგ რაები სწერია:
კალისტრატე, დავითი
ერთმანეთის ფერია.

თურმე ქალაქს ესენი
უპირებენ შენებას:
ელექტრონის სინათლეს
და შკოლებით შეგნებას.

ვაი, ჩვენი ქალაქი,
რა რიგათ დავარდება:
თუ კი დუმა მათ ხელში,
ოდესმე ჩავარდება!

№ 1.

ისევ **პირველ ნუმერში**
ხსნა ჩვენია იცოდეთ;
და ამ ნომრით უუთისკენ,
ექვს აგვისტოს ილტვოდეთ.
ხმა მიეცით იმ სიას,
გულს მოგიფხანს რომელი.
მის შუაზე სწერია:
შავათ ერთი ნომერი.

ყადი.

სამგლოვიარო ჰიმნი.

(ქალაქის გამგეობას)

I.

თქვენ მსხვერპლი გახდით „რევოლუციის“*)
აღსასრულისა დაგიდგათ ჟამი,
გათხრილი არის თქვენი საფლავი...
და დამარხვისაც დღეს დაჰკრავს წამი...

— —

ოი, რა მწარეთ გიმუხთლათ ბედმა
და გამოგტაცათ ბედნიერება...
(აგრეა ხოლმე როს დაიჭექებს
ხალხის რისხვის ხმა და ძლიერება)..

— —

აღარ დაგცალდათ კვალად მეჯლისი
და ხალხის ზურგზე დხენა ქართული,
ოჰ, რა უდროოთ მოგკედოთ ბოლო
(რა დროს დაობლდა ჩვენი მამული.(?))

— —

ვაი საბრალო ჩვენო „ილიკო“ **)
უველაზე მეტათ შენ მებრალები...
რადგან ქალაქის „განახლებისთვის“
არ დაგიკლია ღონე-ძალები...

— —

დღე და ღამ, მუდამ მისთვის „ზრუნავდი“
ქვამაც დაღად-ეთ „რეჩები“ შენი,

*) სიტყვა „რევოლუცია“ სპ. კედიას ლექსიკონიდა. არის მოპარული. **ძველი.**

**) იგულისხმება ილია ჩიქოვანი

ძველი.

აწ ვინ მიხედოს უთავო ქალაქს
ვინ განგვიქარვოს ოხვრა ესდენი?..

— —

იტირე ხალხო, იტირე ყველამ
უკვე აღარ გვყავს ჩვენი იდია,
იტირეთ ყველამ... რადგან სიცოცხლე
კუჭის სამსახურს მან შეალია...

II.

თქვენ კუჭისათვის დღე-ღამ ზრუნავდით
და ააყვავეთ ქალაქი სულა,
ვის არ მოხიბლავს თქვენი „ნაშრომი“
(ესდენი ღვაწლიც ჯერ არსად თქმულა!)

— —

აჰა, ქუჩები ლაფში ჩაფლული
ქალაქი ბნელით მოცული მარად,
აჰა „განათ“ აშმორებული
„ტბილ“ სურნელს აფრქვევს არეს ნარნარად...

— —

თქვენ, რო ააგეთ სახალხო სახლი
და გაამრავლეთ ყველგან შკოლები
მისთვის გაფასებსთ და გითხრით საფლავს
თქვენი „ერთგული“ შრომის შვილები...

კარგათ გახსოვდეთ ჩვენო ძვირფასნო
თქვენ საფლავს მოვრთავთ აწლის გვირგვინით,
და თქვენი ღვაწლით დავალებულნი
ქვეყანას შევსძრავთ მოთქმა ქვითინით...

— —

თქვენ მსხვერპლი გახდით ნეტარ დროების
აჰა, ითხრება საფლავი თქვენი,
ვერ დაგივიწყებთ მუქთახორებო
რადგან კუჭისთვის დალიეთ დღენი...

ძველი.

ჩამოდექით!

№ 1.

ჩამოდექით, გზა მიეცით,
გზა მიეცით პირველ სიას;
მან აუგო წესი ძველებს
ის მოითხოვს ძველ ნისიას;
ჩამოდექით, გზა მიეცით,
გზა მიეცით იმ პარტიას,
ვინც სხვებივით არა ხმარობს
პირსაფარათ თეთრ მანტიას;
ჩამოდექით, მხოლოდ ჩვენ ვართ
მხოლოდ ჩვენ ვართ ძველის მტრები,
მთელი ქვეყნის დაჩაგრულთა
დამცველი და მოსარჩლენი.
აღარ გჯერათ? — ჰა, ციმბირი
და ტუნდრებში მოძმეთ ძვლები,
ჰა, კატორღა, ციხეები,
ხელში — ფეხში ბორკილები.
აღარ გჯერათ? დაგავიწყდათ
ვის აკისრეს საქმე ძნელი,
ვისით მოსწონს თავი რუსეთს,
ვისაც მისცეს ნდობა ვრცელი?..
რადა ბევრი შეგაწუხოთ
და წერილი ვსწერო გრძელი?
ეს გმირია ქართველები
ჩხეიძე და წერეთელი.
ამ გმირებით დღეს ამაყობს
ქუთაისის გუბერნია,
ვინძლო, ჩემო მკითხველებო,
თქვენც რამდენი გირბენია,
რომ დუმაში აგერჩიათ,
ვით დაჩაგრულ ხალხის მცველი
და ნაყოფიც ხომ მიიღეთ:
შესაფერი, სასურველი.
თუ საქვეყნო საქმე გვენდვეთ
მასთან რაა ქუთაისი,
დეე, აქაც ესდეკები —
შორს მექრთამე, ხელი სხვისი.

№ 2.

სოც. რევოლიუციონერებს.

ცარიელი ფართე სიტყვა
თედორაძის ოჯახშიო,
რადაც ორი კაცი დახვალთ
ვერ ეტევით ოთახშიო?
„მიწას და თავისუფლებას“
რომ არიგებთ შარა გზაზე
ერთი თვითონ გლეხებს კითხეთ
რას გეტყვიან მაგის თქმაზე.

გაგიგიათ, დარეკესო
სოციალიზმის ყაიდაზე
და მწირველზე ადრე გინდათ,
რომ მიხვიდეთ სალოცავზე.

გლეხებს მიწა უნდა ჰქონდეს,
ჩვენ გვსურს მდიდრებს ჩამოერთვას;
მაშ მაგი მათ, რომ შემდეგში
ოცნებანი აღარ ეთქვას.

№ 3.

...ოც. ფედერალისტებს.

მოდი და ნუ გაიცინებ,
ნომერ[ს]ამი ბრძოლას იწყებს
ისიც [ც]ის გაშავდება,
თავს გახსენებს, არ გვავიწყებს.
რა ძნელია ოდეს თავი
ურჩია ა ფეხებს ლალავს,
უნდა უხრათ მე სიმართლე,
რაც არ დროს დამიმალავს:
განა დიდის თქვენ არ გქონდათ
ქალაქი ა მისი დუმა,
რა სატ[ი] გაგირისხდათ,
რა ეშმა[ს] დაგადუმათ...
სდუმდი[თ] მხოლოთ ხალხისათვის,
ხალხს [კ]ნდით, როგორც ჩუმა,
ქალაქი [თ]ქვენთვის გახთა
მოსათლე[ლ] ცხვარის დუმა.
მაშ, შო[რს] თქვენი ფლიდი სახე!
მაშ, შო[რს] თქვენი შავი ხელი!
გათეთრე[ბ] თუ მოელით
[illegible] თხელი.
თბილ[illegible]ოშ გაგაშაგათ,
გასროლიათ გ[illegible]ით ქვაი,
ნუ გინდათ, რომ ყოველი დღე
იძახოდეთ ვაი, ვაი.
ვფიცავ სინდისს (რაც თქვენ არ გაქვთ),
მე რომ ვიყო თქვენი კაცი,
დუმა აღარ დამაჯეროთ
და დამიკლათ თუ გინდ ვაცი,
მაინც ადგილს სადაც ვიცი,
რომ მივიდებ მხოლოდ შავებს,
დავ[ტ]ოვებდი და იქ კლუბში
მოვუყრიდი ყველას თავებს,
ვინც ჩუმ ბედში იმყოფება
ვინც გასწირა ქართველ ხალხმა
და ბაქარის „იაშიკზე“
დაიღვოდა ჩვენი აღთქმა:
„ვფიცავ ჩვენს ღმერთს ჭა, იქ მიგრულს
გაბაშვილის მთების ძირზე.“
თუ რომ ძველი მოგვიბრუნდა
გაგიხსენოთ ყინი ყინზე,
ძველი აღარ დაგაჯეროთ
თუნდ დაგეკალგა გლიტე პირზე,
ქსდეკები გაგასწვენოთ
გარუმბული ბალდახინზე.
მანამდე კი თუ აქ ინახე
საკრებულოს არჩევანში
ბიჭში აღარ გავერიოთ
თვარ გაცუროთ ყველა შავში.
ერთად ერთი ადგილია,
სადაც ვიდებთ მხოლოდ თეთრებს
გვწამს ეს კლუბი, როგორც დუმა
ჩვენს ეს დეპებს დაათეთრებს.“
რადა ბევრი შეგაწუხოთ
ან რად უნდა იმას ეჭვი
რაც ჩვევიათ ნუ მოვაკლებთ
უხვათ მივსცეთ შავი კენჭი.

№ 4.

ეროვნულ დემოკრატები.

არჩევნებში ჩაერია
ეროვნული დემოკრატი,
მოდი ერთი ესეც ვსინჯოთ
და გამოვკრათ კუდას კვანტი.
მთელი წლობით უსაქმურათ
დახოხავენ ფართე მეცდით,
მეხე, მეხე რას ბედავენ
ფაცურობენ პლაკატ ფურცლით;
სად ქალაქის ბედ იღბალი
სად სახმოსნო, თქვენი ბრძოლა
შავი კენჭით, შავი კენჭით
მოუხდებათ მათ ჩაქოლა.

№ 5.

პროგრესისტები.

ბედაურებს მოუხმობდენ,
ათამაშდა ვირებით,
ჭერაც ვერ გამირკვევია
ვინ ხართ, სადაურებით.
ორს კი ვიცნობ ამათ შორის
კალისტრატე დავითასო
პირველი ქორს უწრუპუნებს,
მეორე კი მარშლის სკამსო.
პროგრესისტათ გვეცნობიან
და ითხოვენ ჩვენგან ხმასო,
საჭიროა ეს პარტია
შავი კენჭით დაათვასო.

№ 1.

ჩამოდექით, გზა მიეცით,
გზა მიეცით პირველ ნომერს

თქვენ ასეთსა დამარცხებას
მოესწრებით ჯერ კიდევ ბევრს.
ულდა ულდა დაიყავით,
გადაებით ორი სამზე,
წინათ ბევრსა გაუგირთდით
ერთი-ერთის მსგავსებაზე;
მეოთხე კი კლას კლასებში
ამოუდგას პროგრესისტებს
დადგა თქვენი განკითხვის დღე
გავინადგებთ ჩვენ ძველ ,,ლისტებს''.
ქალაქ გარეთ გაუდექით
საშორეთ ტანჯვას თვალი,
ალბათ ისიც დაფასდება
თუ მოძებნეთ დასამალი
მაშ შორს სხვები, მხოლოთ პირველს
მუდამ ახლავს გამარჯვება,
მას ღალატი არ სჩვევია
უყვარს სიტყვის გამართლება.
არა ერთხელ დაგიმტკიცეთ
და გასწორეთ თავი ჩვენი,
თვითონ ხედავთ ზედმეტია
~~თორემ სხვა დანარჩენი,~~
მაშინ, როცა უსწორ ბრძოლით
მტერი ჩვენსა ზურგზე სცემდა,
კითხეთ მაშინ სადღა იყვენ
თუნდ ძალიან მოგნატროდა;
და დღეს, როცა ოთხმოცი წლის
ბებიაც კი ბრძოლას იწყებს,
აბა, მითხარ ასეთ დროში
უბრძოლველათ ვინ მოიწყენს.
მეგობრებო, შავი მაგათ,
თეთრი მხოლოთ ხოას პირველს
მუდამ უსწორ ბრძოლაში კი
გამარჯვებულთ და დევ გმირებს.
მაშ, ყუთებთან მიემურეთ
არ დაკარგათ თქვენი ხმაი
და პირველი გაათეთრეთ
აისრულეთ გულის თქმაი,
მოგიწოდებთ თეთრი მისცეთ,
თეთრი მხოლოთ პირველ სიას,
სადაც უთის სდგამს ბებეშკორი —
იქ რა უნდა გველესიანს?

სატანა.

„შეპრენტილის" ლექსები.

ირიახო, ურიახო
'ოდელია ჩაი-რამა...
რა ძნელია შიმშილობა
მუდამ შავი პურის ჭამა!..
ჭერი, ჭერი... ჰაი, 'ჰუი
დელი დელი, დილა, დილა.
(რობაქიძე და თანდილა.)
შეხე ბიჭო რა ყოფილა—
აქ სიები, იქ სიები
აქ „პლაკატი", იქ „პლაკატი",
მიტინგები, ლაპარაკი —
ფაცი, ფუცი, ხტომა, შრომა,
აქით ძრომა, იქით ძრომა...

— —

ჩელა, ჩელა საჩეჩელა
უტყუა ჭკუა თხელა,
ფედერალისტი გამხდარა,
ერთგნულ ჯარში ჩამდგარა!..
შესდეგ ბიჭო, შე ცუღლუტო
ხომ არ გინდა რო გაგშუტო?
რას ტანტალებ, რას ცუღლუტობ,
შენ თვით იცი რას ბუტბუტობ?
რის პარტია, ან რა „ისტი"
არ იცი ფედერალისტი —
რომ არ არს სოციალისტი?
რისი ხალხი, ვისი ხალხი
ვინ თქვა თქვენი მუშაობა
ყველამ იცის საცინლებო
თქვენი სახის პირ-შაობა...
გაიფერთხეთ, გაქრით იქით
გზა მიეცით შრომის შვილებს,
(ამ მომავლის მოციქულებს!)...

— —

ალო, ალო თარალალო
(სად ხარ სწორო სამართალო!)
შენ ეი! ბიჭო ყია მურალო,
ახე კვლავ არ იურანტალო —
თორემ ყური მიგათალო...
რის ერთგნულ დემოკრატი,
(რისა ჭორიანი ბატი!)
სად აწებებ მაგ შენ სიას
წადი, იქით გაშეცალე,
თორემ კინჩხზე ისეთს დაგცხებ
ვეღარ ადგე ზეზე ჩვალე...
ვერ გაიგე შე საბრალო
სულ რო შესძრა მთა და ბარი,
ორ ხმოსნის მეტს ვერ გაიყვან
ვერ გიშველის სარუქარი!..

—

ჭერი, ჭე[illegible], ჭერი, ჭერი
ესეც რევოლიუციონერი!
ესეც სუა ალბათ მტერი!
მაშ რისთვის სურს
მაგ უსუსურს
მიწის რადაც „იზაცია",
ვერ ხედავს, რო ის ნაცია,
აქ არა ჭყავთ მაგ ბედ კრულებს,
მათი არ სწამთ შრომის შვილებს!..
ვეღარ გაგა მაგის „პლანი"
არც მაგათ აქვთ დიდი ჯანი...
უცებ იშვა, უცებ წავა,
მათი ხრიკი არსად გავა!..
რადგან იცის ხალხმა ვინ არს
მისი ძმა და მეგობარი,
ჭირში, ლხინში, შელე ბრძოლაში
მასთან მსვლელი, მასთან მდგარი!..

შენ სად მიხვალ დაფუფხვილო,
გაიძვერავ, გამოქნილო,
ძველის მოტრფიალეთ თავო,
ახ, შე წუწკო, საცოდავო!..
რას ურანტალებს შენი „სლოვო"
[illegible] გ[illegible]ერს სისხლი ამოგვწოვეთ?
ფრთხილად, ფრთხილად თქვე ზუბრებო,
გაქნილო ჩიკვა[illegible]ო!
კვალად გინდათ [illegible]რპაშოთ
ხალხის ზურგზე ითამაშოთ?
ვიცით, ვიცით ვინც ბრძანდებით
ნაცნობი ხართ ძველ ჰანგებით...
მაშინ ნახავთ, როცა ყველა
ვით ყორანი გამაგდებით ..

ლალე, ლალე თარალალე,
სიის პირველს გენაცვალე...
მას შეჰფერის მართლაც ქება,
მას ძვირი არ ეკადრება...
ის იქნება ჩვენი მხსნელი,
ძველ ქალაქის გარდამქნელი...
ძველიც ვიცით მისი ბრძოლა,
მომავლისკენ შედგრათ სრბოლა...
მაშ, მშრომელნო, მოდით, მოდით
დაირაზმეთ ბრძოლის რიგში,
დრო არის, რო ძველის მცველებს
გაუსწოროთ ანგარიში...

„შეპრენტილი".

საარჩევნო ხრიკები

ქუთაისი აღარ ხუმრობს,
აფერადდა ისე ჭრელათ,
ვისაც თვალით არ უნახავს
დაიჯერებს ნათქვამს ძნელათ.
კედლებზე რომ გაკრულია
ხუთნაირი პლაკატები,
ქვაფენილზე, სახურავში
ათას გვარი ნახატები.
თვით ქუჩაც კი შეკრულია,
თვალში გჩრიან თავის ნომერს.
საარჩევნო ბრძოლა არის,
ვერ დასძრახავ ასეთ ზომებს.
მაგრამ მასაც საზომი აქვს,
გამოსულა ნომერ ორი
და პირველზე გადაკვრია,
მითხარ არის მოსაწონი?
იქ მეეტლეს ეჩხუბება:
,,რად გაქ სხვისი ნომერიო.''
ტყვილად ფიქრობთ ასეთ ხრიკით
პირველ ნომერს მოერიოთ.
ხედავთ აგერ ფედერალისტს,
პირველ ნომერს კედელს აცლის,
ფიქრობს ალბათ საქმეს სჩადის,
ისე ღმერთი მათ დაიცლის.
[illegible]
როგორც ბავშვი თორმეტი წლის,
ოჯახებში ეხეტება,
თავის ორ ნომერს ძალათ აჩრის,
იქ კი, კიდევ... მაგრამ კმარა,
პირველ ნომერს ვერვინ დასძლევს,
მას წარსული დიადი აქვს,
გარანტიას აწმყოც აძლევს!
პირველ ნომერს ჩვენი მომხრე
უკვე გულში დაატარებს,
პლაკატები თუნდ დაფხრიწეთ
ვერ დაგვიშლით მაგით ჯარებს.
ჩვენ მთავრობა დავამარცხეთ,
თუმც გვიჭედდა ხშირათ ნალებს,
გაუმარჯოს პირველ სიას,
გაუმარჯოს იმის ძალებს!
ვინც ბრძოლაში გასალკლდევდა
ის არაფერს არ იხმარებს,
ხალხის ძალა პირველ სიას
გამარჯვებით ჩაატარებს:
ჩვენ ხალხი ვართ, ხალხი კი ჩვენ,
გადაჭდული ურთი ერთზე
და რად გიკვირთ გამარჯვების
არ ვამყარებთ მარტო ღმერთზე?

სატანა.

ქუთაისი, სტამბა ივანე კილაძის.

852
1917